

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2537/2019
29.08.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића, др Илије Зиндовића, Јасминке Станојевић и Браниславе Апостоловић, чланова већа, у правној ствари предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Миланка Тирнанић Станојевић, адвокат из ..., против противника предлагача ББ из ..., чији је пуномоћник Никола Мађинца, адвокат из ..., ради деобе непокретности, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Смедереву Гж 365/18 од 30.01.2019. године, у седници одржаној 29.08.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији противника предлагача, изјављеној против решења Вишег суда у Смедереву Гж 365/18 од 30.01.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Смедереву Гж 365/18 од 30.01.2019. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Смедереву, Судска јединица у Ковину Р1 36/16 од 02.11.2017. године, ставом првим изреке утврђено је да су предлагач и противник предлагача сувласници и сукорисници непокретности уписане у листу непокретности број ... КО ..., кат.парцела бр. .../. земљиште под зградом – објектом од 82 м2 и њива 4. класе од 2 ара 78 м2, укупне површине од 3 ара 60 м2, као остало грађевинско земљиште у државној својини, са правом коришћења предлагача и противника предлагача на по ½ дела и породична стамбена зграда у Улици ... изграђена на кат.парцели бр. .../..., као сусвојина предлагача и противника предлагача на по ½ дела. Ставом другим изреке одлучено је да се врши деоба сувласничке и сукорисничке непокретности предлагача и противника предлагача описане у ставу првом изреке решења услед физичке недељивости истих, продајом наведених непокретности путем јавне дражбе или из слободне руке, те поделом добијене купопродајне цене између учесника у поступку сразмерно њиховим сувласничким деловима. Ставом трећим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Решењем Вишег суда у Смедереву Гж 365/18 од 30.01.2019. године, жалба противника предлагача је одбијена, као неоснована, а првостепено решење потврђено.

Против решења другостепеног суда противник предлагача је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о ревизији противника предлагача, Врховни касациони суд је имао у виду да се у конкретном случају ради о поступку у коме је предлог ради деобе непокретности поднет 21.03.2005. године. Првостепена одлука којом је одлучено о предлогу предлагача, укинута је решењем Вишег суда у Смедереву Гж 348/16 од 30.06.2016. године и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење. Побижана другостепена одлука донета је 30.01.2019. године, односно после ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.55/14), па се у складу са одредбом члана 506. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11) у конкретном случају примењују одредбе Закона о парничном поступку који је објављен у „Службеном гласнику РС“ бр.72/11 и 55/14.

На основу члана 404. став 1. ЗПП, који се примењује на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Сл.гласник СРС“, бр.25/82, ... „Сл.гласник РС“ бр. 46/95,...106/15), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побижати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда у конкретном случају нема основа за посебну ревизију, јер су нижестепени судови одлучили у складу са устаљеном судском праксом. Подносилац ревизије и не наводи разлоге за посебну ревизију. Сходно наведеном, нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку („Сл.гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), који се примењује на основу члана 27. став 2. и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Сл.гласник СРС“ бр.25/82, ... „Сл.гласник РС“ бр.46/95, ... 106/15), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

За оцену права на ревизију против правноснажног решења другостепеног суда у ванпарничном поступку, меродавна је вредност коју је предлагач – странка означила у предлогу као вредност захтева, а ако то странка није учинила, меродавна је вредност на коју је плаћена или одређена судска такса.

У конкретном случају предлагач није у предлогу за деобу непокретности означила вредност захтева, нити је то учињено до окончања поступка пред првостепеним судом. Предлагачу је одређена судска такса на предлог и одлуку у износу од по 1.900,00 динара.

Одредбом члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У имовинско-правним споровима у којима се тужбени захтев не односи на потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, а тужилац у тужби (предлогу) и у току првостепеног поступка није означио вредност спора, нити се она може утврдити на основу одређене или плаћене судске таксе, а не може се утврдити ни по одредбама члана 21. до 27. Закона о судским таксама („Сл.гласник РС“ бр.28/94, ... 93/12), као вредност предмета спора, применом члана 28. истог Закона, узима се износ од 15.000,00 динара, без обзира који је суд надлежан за решавање спора.

Имајући ово у виду, као и да се у конкретном случају ради о ванпарничном поступку по предлогу за деобе непокретности, у коме се као вредност предмета поступка узима износ од 15.000,00 динара - применом члана 28. Закона о судским таксама, а што представља динарску противвредност износа који не прелази 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић